

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 660/05
16.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Nevenke Važić i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog **AA**, zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 2. u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakonika, odlučujući o žalbi branioca optuženog AA, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Somboru K.90/04 od 16.02.2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA, dana 16.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Somboru K.90/04 od 16.02.2005. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, delimično je stavljena van snage i to u pogledu odluke o kazni pravosnažna presuda Okružnog suda u Somboru K.81/01 od 22.11.2001. godine, koja je preinačena presudom Vrhovnog suda Srbije Kž-I-721/02 od 29.10.2002. godine u odnosu na optuženog AA, tako što se AA, umesto na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, zbog izvršenja krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 2. KZ RS, uz primenu odredbe člana 5. stav 2., člana 33. 38. i 41. OKZ, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, zbog izvršenja krivičnog dela iz člana 166. stav 2. KZ RS, u koju kaznu mu se shodno odredbi člana 50. OKZ, ima uračunati i vreme provedeno u pritvoru počev od 07.12.2004. godine, pa do 16.02.2005. godine. U preostalom delu presuda Okružnog suda u Somboru K.81/01 od 22.11.2001. godine, ostaje na snazi.

Obavezan je optuženi AA, da na ime paušala plati sudu iznos od 2.000,00 dinara, u roku od 15 dana, od dana pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, te na ime troškova krivičnog postupka iznos od 5.200,00 dinara, u istom roku. Oštećena BB se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva, u smislu člana 206. stav 2. ZKP, upućuje na parnicu.

Protiv te presude, žalbu je izjavio:

-branilac optuženog AA, zbog odluke o kazni, sa predlogom, da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači, u delu odluke o kazni i istu ublaži po visini. U svojoj žalbi branilac je zahtevao da on i optuženi budu obavešteni o sednici veća, u smislu člana 375. ZKP.

Republički javni tužilac, svojim podneskom Ktž.798/05 od 21.04.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, adv. AB, a u prisustvu optuženog AA, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, pa je po oceni žalbenih navoda, kao i predloga Republičkog javnog tužioca, datog u napred navedenom pismenom podnesku i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Pobijana presuda, ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Prilikom odmeravanja vrste i visine kazne, prvostepeni sud je cenio sve okolnosti koje u smislu člana 41. OKZ, utiču da kazna bude veća ili manja i to od olakšavajućih okolnosti je cenio iskreno priznanje izvršenja krivičnog dela, mladost optuženog, da je pokazao iskreno kajanje, za izvršenje krivičnog dela, te obećanje da će štetu oštećenju nadoknaditi, kao i da neće više vršiti krivična dela, dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog našao da je kao maloletnik proglašavan odgovornim upravo za krivična dela protiv imovine, kao i da je u toku krivični postupak pred Okružnim sudom u Novom Sadu, za krivično delo razbojništva.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti relevantne za određivanje krivičnih sankcija optuženom, te odmerena kazna od jedne godine zatvora, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), srazmerna je težini izvršenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca i predstavlja odgovarajuću i nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja predviđene članom 33. OKZ, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ.

Stoga su žalbeni navodi branioca optuženog, ocenjeni neosnovanim, imajući u vidu da se navedenom žalbom ne ukazuje na okolnosti koje nisu bile cenjene od strane prvostepenog suda, a koje bi opravdale njegov predlog.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

an